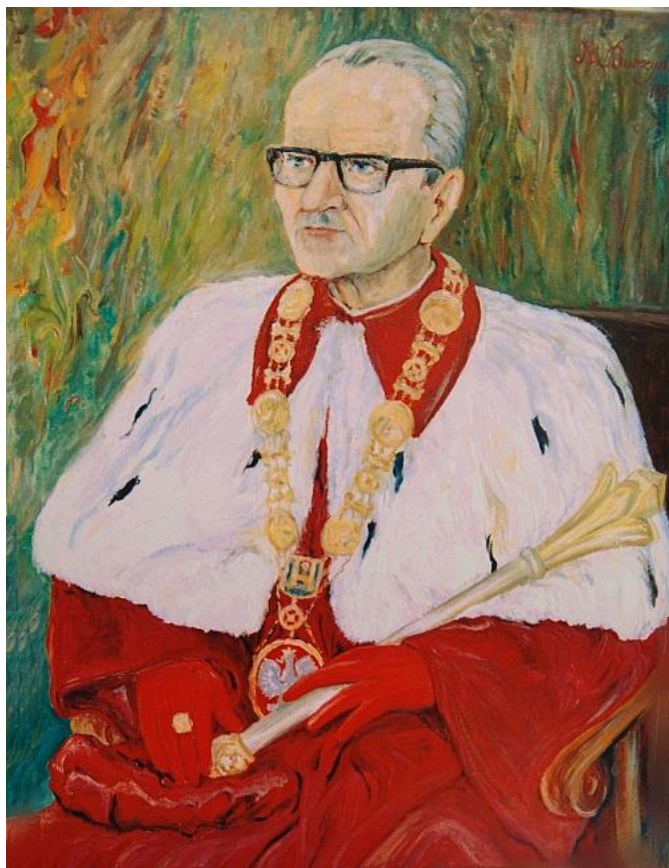

Zbyszko Tuchołka (1965-1972)

BIOGRAFIA

Zbyszko Tuchołka urodził się w 1909 r. W 1928 r. uzyskał świadectwo dojrzałości i został przyjęty na Wydział Rolniczo-Leśny Uniwersytetu Poznańskiego. Studiował z przerwami, odbywając równocześnie zasadniczą służbę wojskową oraz praktykując w kilku majątkach rolniczych. W 1935 r. ukończył studia, uzyskując stopień magistra inżyniera rolnictwa. Po otrzymaniu dyplomu został zatrudniony w gospodarstwie nasiennym Kleszczowo. Brał udział w kampanii wrześniowej, a przez całą okupację przebywał w niewoli niemieckiej. Po powrocie do kraju w 1946 r. podjął pracę w Państwowych Nieruchomościach Ziemi Lubuskiej. W 1948 r. podjął pracę na etacie asystenta w Katedrze Chemii Rolnej Uniwersytetu Poznańskiego. Doktoryzował się w 1951 r. na podstawie pracy pt. „Sposób rozmieszczenia różnych form superfosfatu w glebie a przebieg procesu uwstecznienia P2O5”. W 1955 r. został mianowany docentem i objął kierownictwo Katedry Chemii Rolnej, w 1965 r. uzyskał tytuł na profesora nadzwyczajnego, a w 1971 r. — profesora zwyczajnego.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

Wybitna osobowość predysponowała Go do pełnienia ważnych funkcji w Uczelni. Na początku lat sześćdziesiątych XX wieku był prodziekanem Wydziału Rolniczego, a następnie do 1965 r. jego dziekanem. W latach 1965—1972 pełnił przez trzy kadencje najbardziej odpowiedzialne i zaszczytne stanowisko — rektora uczelni. W tym czasie, dzięki jego inicjatywie, uczelni przybył gmach Rektoratu oraz Technologii Drewna.

Poświęcił dużo czasu na zorganizowanie Filii w Bydgoszczy, która dzisiaj jest już samodzielną uczelnią.

Profesor Zbyszko Tuchołka nie tylko pracował z pełnym oddaniem dla dobra nauki, dydaktyki oraz organizacji uczelni, ale był również jej świetnym ambasadorem, pełniąc wiele zaszczytnych funkcji m.in.: członka Komitetu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej V Wydziału PAN, Rady Naukowo-Technicznej przy

Ministrze Rolnictwa, rad naukowych Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytutu Przemysłu Zielarskiego, Instytutu Krajowych Włókien Naturalnych, kierownika naukowego Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa — oddziału w Gorzowie, przewodniczącego Rady Muzealnej Muzeum Rolniczego w Szreniawie, wiceprezesa oddziału Poznańskiego Towarzystwa Gleboznawczego, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Polskiego Towarzystwa Botanicznego, członka Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Komitetu Redakcyjnego Poradnika Gospodarskiego, oddziału Poznańskiego PAN.

DOROBEK NAUKOWY

Prof. dr Zbyszko Tuchołka był wybitnym znawcą zagadnień chemii rolnej i całą swą głęboką wiedzę, przygotowanie teoretyczne i praktyczne spożytkował na rozwój tej dziedziny wiedzy. Dorobek Profesora jest ogromny, opublikował ponad 120 rozpraw naukowych, podręczników i skryptów. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że prace te poza walorami poznawczymi odznaczały się również dużą wartością praktyczną. Działalność popularyzatorska Profesora wyrażała się w licznych kontaktach, pogadankach radiowych i telewizyjnych, prelekcjach. Dzięki ogromnej wiedzy, a jednocześnie wyjątkowym cechom charakteru był wybitnym nauczycielem akademickim. Jego wykłady cieszyły się dużym zainteresowaniem. Około 200 studentów pod Jego kierunkiem ukończyło studia magisterskie. Profesor był promotorem 20 doktorantów oraz recenzentem wielu prac habilitacyjnych i nominacji profesorskich.

NAGRODY I ODZNACZENIA

Otrzymał trzy nagrody: I stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, nagrody Ministra Rolnictwa, Rektora Uczelni oraz organizacji rolniczych. Uniwersytet im. Marcina Lutra w Halle nadał Mu w 1976 r. tytuł doktora honorowego.

Za całokształt pracy badawczej, dydaktycznej oraz organizacyjnej rada Państwa odznaczyła Profesora Zbyszka Tuchołkę Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu i Bydgoszczy odznaczyła medalami za szczególne zasługi dla rozwoju tych województw. Był również odznaczony Medalami Komisji Edukacji Narodowej, 30-lecia PRL, Złotą Odznaką ZNP, Honorową Odznaką Miasta Poznania oraz innymi.

Zmarł 6 lipca 1980 r.

Źródło:

70 Lat akademickich studiów rolniczych i leśnych; Poznań 1989.

Opracowanie:

Magdalena Grygiel - Biuro Promocji i Współpracy z Praktyką